

HOGYAN LÉPHETÜNK BE A TELJESSÉGBE

2. A tiszta lelkiismeret

2018. március 18. – Fábíán Attila és Sandersné dr. Kovács Erzsébet
élőben elhangzott tanításának szövege belső használatra

Sandersné dr. Kovács Erzsébet:

Egy gyönyörű tanítás következik, amely a múlt heti folytatása lesz, a tiszta lelkiismeretről. Hogyan lehet munkálni azt a lelkiismeretet, mikre kell figyelnünk, hogyan kell járnunk az Úrban, nagyon építő jellegű tanítások ezek. Kérem, hogy a szíveteket nyissátok meg, az Ige élő és ható, behatol a szívekbe, és elvégzi azt a munkát, amire szükség van. Jézus Krisztus szent nevében! Kérem szépen Fábíán Attilát! Bátorítsuk őt, hogy amit ő szól, azt mi meghalljuk, és amit ő szól, azt az Úr szája szólja. Az Úr üzenete hangzik el, az Úr szívéből szól, és mi pedig befogadjuk a szívünkbe Isten élő és ható Igéjét. Ámen! Köszönöm szépen!

Fábíán Attila:

Dicsőség Istennek! Halleluja! Taps az Úré, a dicséret az Úré! Ő az irgalmas, Ő a kegyelmes, Ő a szerető, Őt imádjuk, Őt dicsőítjük! Köszönöm a bátorításokat, köszönöm, hogy ilyen szeretettel fogadtok, és fogadtatok az elmúlt alkalom után is. Ennyire sok visszajelzést egy-egy üzenet után az elmúlt 20 év során nem kaptam, mint a múlt heti alkalom után abban a pár órában, és egy-két napban. Szeretet, bátorítás, és dicséret is áradt felém. A dicséretből elég volt, azt köszönöm szépen, nem kérek többet, de bátorítást elfogadok!

Köszönöm, hogy itt vagytok ma, és köszönöm azt, hogy erősen állunk az Úr Igéjében, és a tél utolsó támadását vissza tudjuk verni! Hiszem, hogy ez most már a tavasz kezdete, hogy leesett az utolsó hó most erre a szezonra. Akinek családi háza van, nyugodjon meg, bőven dolgozhat még eleget a kertben idén! Most egy picit pihenjél, és figyelj arra, ami elhangzik! Ha tetszett a múlt heti alkalom, akkor bátorítalak téged, hogy hallgasd vissza egyszer! Ha nem tetszett, akkor hallgasd vissza legalább még kétszer, jó? Akkor utána beszéljünk, ha valami kérdés felmerül benned. Meg van írva, hideg és meleg, tél és nyár lesz, míg ez a világ el nem múlik. Hitben járunk, és nem látásban. Imádkozni fogunk most! Kérem a szíveteket, hogy dobjon együtt velem, és együtt az Úr szívével!

Itt állunk előtted, Atyám, Jézus nevében! A szívünket nyitjuk, és tárjuk ki eléd. Megkérünk Téged arra a mai napon, hogy töltsd be a mi szívünket, mert éhesek vagyunk, szomjúhozunk a Te igazságodat! Elégítsd meg a mi szívünket! Köszönjük, hogy Te vagy, drága Szent Szellem, aki alkalmassá teszed a mi szívünket, hogy befogadjuk, hogy elfogadjuk, hogy megértsük mindazt, amit az Ige világossága megmutat a számunkra.

Köszönjük neked, drága Atyám, hogy gondot viselsz rólunk, nem engeded, hogy elcsüggedjünk, köszönjük, hogy felemelsz bennünket, és viszel bennünket előre, mert Te folyamatosan mozgásban vagy előre, és mi követünk téged, Jézus nevében, a mai napon is. Ámen! Halleluja!

Nagyon jó volt a bizonyosság az előbb! Az ember a könnyeit törölgeti ilyenkor, amikor ilyen csodadolgokat hall Isten dicsőségéről. Ismerem személyesen a családot, a szekszárdi gyülekezetbe jártak, járnak most is. Talán tudjátok, nem titok, hogy a szekszárdi gyülekezetnek voltam pásztor 14 évig. Ilyenkor, amikor ilyen személyes érintettség is van, az embert egy kicsit jobban megérinti az ilyesmi, mint hogyha valaki idegenként hall erről. De azt hiszem, hogy mindenki számára méltó ez a bizonyosság arra, hogy dicsőítsük az Úr Jézus nevét! Halleluja!

Kérlek benneteket, lapozzatok a János evangélium 8. fejezetére. Itt fogjuk kezdeni, a házasságtörésen kapott asszony történetét szeretném felolvasni, és nagyon röviden szeretnék róla beszélni. Azért olvasom fel a történetet, hogy a végkimenetel egy kicsit jobban érzékelhető legyen. Tudom, mindannyian ismeritek az egész történetet, többször hallottátok már. A világ, a hitetlenek is ismerik, nagyon híres történet ez. Így kezdődik:

JÁNOS 8,1–12.

1. Jézus pedig elméne az Olajfák hegyére.

2. Jó reggel azonban ismét ott volt a templomban, és az egész nép hozzá méne; és leülvén, tanítja vala őket.

3. Az írástudók és a farizeusok pedig egy asszonyt vittek hozzá, akit házasságtörésen kaptak, és a középre állítván azt,

4. Mondának néki: Mester, ez az asszony tetten kapatott, mint házasságtörő.

5. A törvényben pedig megparancsolta nekünk Mózes, hogy az ilyenek köveztessenek meg: te azért mit mondasz?

6. Ezt pedig azért mondák, hogy megkísértsék Őt, hogy legyen Őt mivel vádolniuk. Jézus pedig lehajolván, az ujjával írt a földre.

7. De mikor szorgalmazva kérdezék Őt, felegyenesedve monda nekik: Aki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ.

8. És újra lehajolván, írt a földre.

9. Azok pedig ezt hallván és a lelkiismeret által vádoltatván, egymásután kimenének a vénektől kezdve mind az utolsóig; és egyedül Jézus maradt és az asszony a középén állva.

10. Mikor pedig Jézus felegyenesedék és senkit sem láta az asszonyon kívül, monda néki: Asszony, hol vannak azok a te vádlóid? Senki sem kárhoztatott-é téged?

11. Az pedig monda: Senki, Uram! Jézus pedig monda néki: Én sem kárhoztatlak, eredj el és többé ne vétkezzél!

12. Ismét szóla azért hozzájuk Jézus, mondván: Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.

Halleluja!

Csodálatos szépen bemutatja Isten Igéje nekünk azt, hogy Jézus hogyan bánik velünk. Úgy tűnik ebből a történetből – nagyon sok minden van ebben a történetben –, hogy Jézust nem az asszony bűne érdekelte, hanem az, hogy ő kárhoztatja-e magát, vagy sem. Nem mondta neki, hogy mit tettél, asszony? Hogy tehetted ilyet? Tudod, hogy a törvény elítél téged, most halál fia vagy! Nem mondta azt, hogy a gyermekeid mit gondolnak most rólad? A családdra szégyent hoztál! Hogy tehetted ezt? Lehet, hogy mi ezt kérdeztük volna abban a helyzetben, abban a történelmi időben, abban a társadalmi helyzetben. Ha zsidók vagyunk, mi valószínűleg ezt kérdeztük volna meg tőle. De Jézus nem ezt kérdezte, hanem azt, hogy neked van kárhoztatásod? Hol vannak a vádlóid? Érzed még a kárhoztatást, asszony? Érzed még a szégyent? Érzed még a vádlást? Ezt kérdezte itt meg Jézus. Jézus akarta, hogy kijöjjön az asszony száján az, hogy nincs, aki vádoljon. Nincs kárhoztatásom! Ezt mondja a 10. vers vége, és a 11. vers eleje. Asszony, hol vannak a te vádlóid? Senki nem kárhoztat téged? Azt monda, senki, Uram. Senki, Uram!

Tehát amikor elfogadod, hogy nincs kárhoztatásod, akkor fel vagy hatalmazva arra, hogy elmenj, és többé nem vétkezzél. Ezt tette Jézus ezzel az asszonnyal. Azt mondta neki: én sem kárhoztatlak téged, menj el, és többé ne csináld azt, amit eddig tettél! Többé ne vétkezzél! Itt még nincs vége a történetnek, mert azt olvassuk a 12. verstől, ami igazából egy kicsivel később történt, mert látjuk, hogy Jézus itt már a többiekhez szól, a sokasághoz. De előtte azt olvassuk, hogy kettesben voltak. Jézus tehát kiment a többiekhez, és azt mondta nekik: Én vagyok a világ világossága. Aki engem követ, nem járhat sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.

Aki engem követ, nem járhat. Az a 'nem járhat' a görögben egy dupla tagadás. Azaz nem, nem, soha nem járhat az, aki engem követ, a sötétségben! Nem tudsz sötétségben járni, amikor Jézust követed! Halleluja! A fény, ami rávilágít a lelkiismeretedre, megmutatja, hogy milyen tökéletes az Ő munkája. Az a fény, ami megvilágítja azt, hogy Ő minden bűnödöt eltörölte. Isten dicsősége megmutatja azt, hogy mennyire tiszta vagy az Ő vére által. Amikor megtudod, hogy Ő megmosott téged, megtisztított téged, akkor ez belőled mit vált ki? Mi a te reakciód erre? Mi a te válaszod Isten hatalmas kegyelmére és irgalmára? Erre te válaszolj, ne én! De ez a mai alkalom erről szól, hogy egy jó választ adj erre. Halleluja! Zsidókhöz írt levélből egy-két ismét igen közismert igeverset szeretnék felolvasni.

ZSIDÓK 4,12–13.

12. Mert az Istennek Igéje élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a léleknek és a szellemnek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a szívnek gondolatait és szándékait.

13. És nincs oly teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, akinek számadással tartozunk.

Halleluja! Szeretném ezt az Igét felolvasni az Egyszerű fordítás szerint is. Kérlek, figyelj nagyon, mert nem mondom, hogy jobb, csak máshogyan hozza elő ezt a kiváló Igét.

ZSIDÓ 4,12–13. EGYSZERŰ FORDÍTÁS

12. Mert amit Isten kimond, az a szó élő, erőteljes és hatékony, Isten szava élesebb, mint a legélesebb kétélű kard. Mélyen belénk hatol, egészen addig, ahol a szellem és a lélek közötti határ húzódik. Isten beszéde behatol a csontjaink találkozásáig, sőt a csontjaink belsejébe is: megítéli és szétválogatja szívünk gondolatait és szándékait.

13. Senki és semmi sem rejtőzhet el Isten tekintete elől! Ő mindent tisztán és világosan lát, tekintete előtt minden és mindenki meztelen. Ő az, akinek egyszer mindannyian számot fogunk adni!

Halleluja! Isten az, aki felemel bennünket, és rávezet dolgokra. Hogyha jól reagálunk arra, amit Ő mond nekünk, akkor megmutat nekünk bizonyos dolgokat. Az Ő jósága, az Ő kegyelme, írja az Ige is, bennünket megtérésre indít. Az Ő szeretete, az Ő szerelme irántunk arra indít minket, hogy megalázzuk magunkat Őelőtte. Az Ő irgalmára, az Ő türelmére a mi reakciónk, hogy tiszteljük Őt, hogy imádjuk Őt. Hogy leborulunk Őelőtte. Ő mindig előre halad, nem stagnál, nem áll egy helyben, az Ő terve a fejlődés, a növekedés, a kiteljesedés. Azt a címet adtam ennek a sorozatnak, hogy hogyan léphetünk be a teljességbe, és a szívem vágya, hogy ezek a tanítások segítsenek neked, nekünk, mindannyiunknak abban, hogy ebbe a teljességbe belépjünk.

Amikor bekerülsz az Ő terveibe, akkor nem kell már áldásokért imádkoznod. Akkor nem azért kell imádkoznod, könyörögnöd, hogy valami már mozduljon előre, valami sikerüljön már végre, mert ha már benne vagy az Ő tervében, akkor abban már benne élsz, mert az Ő terve már áldott. Sokan választanak valamilyen utat, aztán kérik Istent, hogy áldja meg azt. Mennek a saját elképzeléseik, saját fejük után, keresztények is választanak innen-onnan egy-két Igét, aztán azt akarják, hogy az az Ige, illetve amit ők abból kihoznak, az igazolja őket. Igazából a saját elképzelésük után mennek, nem a Szent Szellem után. Tudd meg, hogy Isten nem kötelezte el magát arra, hogy kivétel nélkül minden tervedet és mozdulásaidat megáldja. Arra viszont elkötelezte magát, hogy a sajátját megáldja – azt a tervet, ami az Ő terve, mert az tökéletes, az jó, és az már áldott. Olyan ez, hogy az Igét, ha szóljuk, akkor mi már a felkent Igét szóljuk. Az Ige már fel van kenve, és képes arra, hogy elvégezze benned a munkát. Az a terv, amire Isten téged elhívott, az már áldott. Győzelemre vagy ítélve, ha abba belekerülsz, és azt csinálod, amit Ő mond neked. Neked az Ő útjait kell járnod, az Ő terveit kell beteljesítened, az Ő gondolatait kell gondolnod, és az Ő látását kell meglátnod!

Tudom nagyon jól, mert évek óta prédikálom ezt, hogy veletek is így van, hogy ti mind-mind egyedi, és nagyon különleges személyek vagytok. Egyesével, külön-külön Istennek egy személyes, egyedi terve van a te életedre. Van egy terv, ami a mennyből egyenesen hozzád jön. Ami csak a tiéd! Ami nem a másiké, nem a szomszédodé, nem a pásztorodé, hanem a tiéd. Az olyan, hogy bármennyire is szeretném azt, sohasem lesz az enyém. Az enyém pedig soha nem lesz a tiéd. Te a tiédet, én az enyémet, Istentől kell megkapnunk. Azt, hogy mire hívott Ő minket el, mi a mi feladatunk, mit kell nekünk tenni? Ha benne élsz már ebben,

akkor nem kell keresned, akkor egyszerűen éld! Ha nem vagy benne, esetleg soha nem voltál benne, vagy benne voltál, csak letértél erről, akkor imádkozz, és várd az Urat! Várakozz rá, hogy megismerd, hogy mit akar tőled, személyesen. Hogy mi az, amire téged személyesen elhívott? Létfontosságú, hogy megtaláld, ha Istentől megáldott, teljes életet akarsz élni. Létfontosságú, hogy megtaláld azt, hogy Isten mit szeretne tőled, hogy mire hívott el téged? Létfontosságú! Lehet, hogy nem látványos, amire Ő téged elhívott, lehet, hogy nincsenek különleges természetfeletti ajándékaid, lehet, hogy nem kaptál különleges kenetet, de találd meg a helyed! Azt, ahova a Testbe Ő téged beleilleszt, és akkor sikeres és boldog leszel, mert ott vagy azon a helyen, ahol lenned kell. Te is, és én is, mindannyian a saját területünkön tudunk a leghatékonyabbak lenni. Nem a másíknak a területén. Hiába vágyakozom rá, hogy szépen gitározzak és énekeljek. Nem fog az nekem menni, mert nem az az én helyem. Nem az az én pozícióm. Nekünk itt különböző ajándékaink vannak, hogy együtt tudjunk dolgozni Isten királyságáért. Neked nem a másik embernek az elhívására, nem a másik embernek az Istentől való tervére, látására kell figyelned, nem az ő sikerére kell figyelned elsősorban. Nem az ő tehetségét kell kutatódn, hanem örülnöd kell annak, amit belé helyezett, és meg kell találnod, amit beléd helyezett, és annak is örülnöd kell! Nem irigykedned, és féltékenykedned kell a másíkra, hogy neki mi van, és neked miért nincs? Neki az megvan, én is akarom! Akkor már elkezdted a saját indíttatásodból, a saját magad kívánságaiból tenni valamit, és a motivációd már nem helyes.

A sátán el akarja lopni tőled azt a képességet, hogy szeresd a másíkat. Meg akar téged fosztani attól, hogy megbecsüld a másíkat az ő ajándékaival, tehetségével, talentumaival együtt. Meg akar téged fosztani attól a képességtől, hogy tiszteld a másíkat. Mindenféle mondvacsinált indokkal, hogy mondj valamit esetleg. Jézus tanítványainak is voltak ezen a területen problémáik. Nekik is meg kellett ismerniük, és neked is, hogy Istennek van egy egyedi speciális terve veled, velünk. Az én jutalmamat nem az alapján fogom kapni, hogy a te dolgaiddal foglalkozom, és te sem az alapján fogod kapni a jutalmadat, hogy az én dolgaimmel foglalkozol, vagy irigykedsz arra, ami nekem van. Azért kapod a jutalmadat, hogy rájössz arra, hogy Isten mit kért tőled. Én azért kapom a jutalmamat, hogy rájövök arra, Isten mit kér tőlem. Ha rájövök arra, és te rájössz arra, hogy ki legyél, és mi legyél. Rájössz arra, hogy te mivel rendelkezel?

Múlt héten elhangzott a kedvenc Igém: az igazság megismerése szabadokká tesz benneteket. Az igazság megmutat neked valamit. Az igazság rávilágít valamire, az Igének a világossága megmutat neked valamit. Megmutatja az értékeidet. Megmutatja az Istentől kapott tehetséget, amit kaptál. Ne büszkélkedj vele, ne fuvalkodj föl miatta! De megmutatja azt is, hogy esetleg mi az, amid nincs, ami a másíknak van meg. Ez lehet, hogy a meg nem újított lelki világodnak, érzelmeidnek fáj. Hogy nekem miért nincs? Én miért nem tudok olyan szépen énekelni? Ez nekem egy nagy szívfájdalmam volt nagyon sokáig. Bármennyire furcsán hangzik ez. Sokszor beszéltem, prédikáltam erről. Nem szeretnéd hallani, hogy én az énekszolgálatban legyek, mert először mosolyognál, mint ahogy most, öt perc után azt mondanád, jó, elég a viccből most már! 15-20 perc után már fognád a fejed, és fél óra után már fizikai tüneteid lennének, hogy neked ezt nem kellene csinálnod, te is beláthatnád! Sokan így erőltetik, hogy azt csinálják, amihez igazából nincs ajándékuk Istentől.

Neked és nekem is bíznom kell Benne azzal kapcsolatban, hogy mivel bízott meg minket. Ott tudsz teljes életet élni, ott tudsz beteljesedni, azon a helyen, ha ezeket a dolgokat meglátod, és őszinte vagy saját magaddal, és ez miatt nem elkeseredsz, hanem örömmel gerjedsz, mert az a teljesség, amit Isten neked szánt, az csak a tiéd. Az csak a tiéd. Amikor ezt megérted, és erre tekintesz, és Istenre tekintesz, akkor ez megóv téged attól, hogy a másokra irigykedjél. Hogy a másoknak a helyét, a pozícióját kívánd. Vagy kívánd a másoknak a feleségét, vagy a férjét, vagy a gyerekeit. Vagy a másoknak a szolgálatát. Amikor a saját utadat járod, akkor Isten meg fog téged áldani, amennyire csak tud, mert Ő egy ilyen Isten! Ő annyira megáld mindenkit, amennyire csak tud. Védelmesz is fog téged, amennyire csak tud. Az Ő ereje a lehetőségekhez képest maximálisan megnyilvánul, de az mégsem lesz a teljessége annak, amit Isten tartogat számodra akkor, hogyha te a saját utadat járod. Amikor a céljaid helytelené válnak, amikor az elme, az ész átveszi az irányítást. Amikor az emberi érvelgetés teret nyer, amikor manipulálni próbálsz embereket. Amikor egy fecsegő pletykagyár a szád. Amikor hazug, irigy, féltékeny mentalitásod van. Amikor képmutatóvá válik a jelleted, azon a ponton Isten áldásai megállnak, és csak korlátozott mennyiségben tudod birtokba venni mindazt, amit eredetileg Ő már odaadott neked. Saját magad leszel az, aki lekorlátozod magadat. Nem véletlenül mondja a Példabeszédek 4. fejezetében az Ige:

PÉLDABESZÉDEK 4,23–24.

23. Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet.

24. Vesd el tőled a száj hamisságát, és az ajkak álnokságát távoztasd el magadtól.

Az Egyszerű fordítás szerint így hangzanak ezek az Igék:

PÉLDABESZÉDEK 4,23–24. EGYSZERŰ FORDÍTÁS

23. Mindennél jobban őrizd a szívedet, mert abból fakad az élet forrása!

24. Távol legyen tőled, hogy hamisan beszélj, az igazság elferdítését messze kerüld!

Az igazság az, amit Isten megmutat neked az Ő Igéjéből veled kapcsolatban. Távol álljon tőled az, hogy magadat becsapva ezt az igazságot elferdíted! Akár kevesebbet gondolva magadról, akár többet gondolnál magadról, mint ami vagy. Tudod, az alázat a helyén kezeli a dolgokat. Az a valóságot fogja meg. A kicsinyhitűség, a vádlás, a kárhoztatás az egyik szélsőség. A büszkeség, a felfuvalkodottság pedig a másik. Az alázat az, ami képes megtartani téged az úton. A Példabeszédekben egyébként végig ilyen, és ehhez hasonló erkölcsi tanításokat találsz. Így kezdődik az 1. fejezet:

PÉLDABESZÉDEK 1,1–4.

1. Salamonnak, Dávid fiának, Izrael királyának példabeszédei,

2. Bölcsesség és erkölcsnek tanulására, értelmes beszédek megértésére;

3. Okos feddésnek, igazságnak és ítéletnek és becsületességnek megnyerésére;

4. Együgyűeknek eszeség, gyermeknek tudás és meggondolás adására.

A 3. verset az Egyszerű fordítás szerint is felolvasom. Tudjuk, hogy a Szent Szellem ihlette tanítások ezek mind itt.

PÉLDABESZÉDEK 1,3. EGYSZERŰ FORDÍTÁS

3. Segítenek kiigazítani téged, hogy bölcs legyél, megtanítanak helyesen cselekedni, igazságosnak lenni, és becsületesen élni.

Halleluja! Köszönjük Neki, hogy nem csupán a saját erőfeszítéseinkből kell ezt tenni, hanem Ő az, aki nekünk erre erőt, segítséget ad. Olvassuk az Igében, hogy Ő az, aki alkalmassá tett minket arra, hogy részt vegyünk a szentek örökségében. Abban a teljességben, amit Tőle kaptunk. Ő maga az, személyesen, aki minket erre alkalmassá tesz. Téged Isten alkalmasság tesz arra, hogy azt, amire elhívott, véghezvidd. Hogy megcselekedd, és beteljesítsd azt, amit Ő tőled kér. A prédikátorok jó, ha szájukra veszik gyakran, hogy az Isten képessége az, hogy itt tudok állni, ahogy szolgálók felétek, nem pedig a sajátom! Az emberek – sokszor szolgálók – eltévesztik, amikor azt gondolják, hogy a saját magam bölcsessége, hogy mennyit készültem, és mennyire odatettem magam, és mennyire tiszta látásom van, és Isten mit tett nekem, velem, velem! Eltévesztik, elhibázzák, és elbízzák magukat, önteltté válnak, betelnek saját magukkal. Tudod-e, hogy ez az önigazultság az, amire igazán kinyílt Jézus zsebében a bicska, hogy így fogalmaznak, mert amikor az önigazultsággal találkozott, hogy én vagyok valaki, akkor volt a legkeményebb, „a durvább” a farizeusokkal, akik fölemelték magukat egy olyan helyre, ahol nem voltak. Amikor Jézusnak igen kemény, szinte durva szavait olvasod az evangéliumokban, az szinte minden esetben az ilyen emberek felé volt.

Tehát akkor tudunk mindannyian hatékonyak lenni, ha mindenki a helyére kerül. Ne várd, hogy holnapra minden megváltozik körülötted, az újjászületésről tudjuk, hogy egy pillanat műve. A szellemi felnövekedés nem. Ehhez idő kell, és idővel minden a helyére kerül. De amikor Isten céljait követjük, amikor együtt vagyunk ebben, és nem a saját magunk terveit, céljait tesszük az első helyre, akkor a Szent Szellem szabadon tud mozogni közöttünk. Ilyenkor Ő többet el tud végezni közöttünk öt perc alatt, mint mi a saját erőnkől öt év alatt. Nem tudom, hogy vágysz-e erre? Szeretnéd-e ezt igazán látni? Szeretnéd-e igazán ezt megtapasztalni? Ha megvan benned a vágy, hogy Isten útját járd, akkor az egyik legfontosabb veled kapcsolatban az, hogy tiszta, jó lelkiismereted legyen. Pál apostolnak nagyon sok mondanivalója volt ezzel kapcsolatban. A 2Timótheus levélhez lapozunk.

2TIMÓTHEUS 1,2–3.

2. Timótheusnak, az én szeretett fiamnak: kegyelem, irgalom, békesség az Atya Istentől és a Krisztus Jézustól, a mi Urunktól.

3. Hálát adok az Istennek, akinek szolgálók őseimtől fogva tiszta lelkiismerettel, hogy szüntelen emlékezem reád könyörgéseimben éjjel és nappal.

Ugye tudod azt, hogy a tiszta lelkiismereted az a szellemed hangja? Ha győztes életet akarsz élni, akkor a tiszta lelkiismeretet kell megtartanod magadban azért, hogy a hited működni tudjon. Mert ha a szíved vádol téged, akkor nincs bizodalmaid Isten felé. Más szóval, ha a lelkiismereted zavar téged. Úgy gondolom, mindannyiunkkal megesezt már, hogy a lelkiismeretünk zavart bennünket.

Ahhoz, hogy tiszta legyen a lelkiismereted, időnként ki kell magad igazítanod bizonyos dolgokban. Vagy nem gondolod, hogy így van ez? Ahhoz, hogy a lelkiismereted tiszta legyen, időről időre ki kell magad igazítanod. Úgy is mondhatnám, hogy erre naponta figyelned kellene, hogy amikor ott bent megszólal a szellemed hangja, akkor érzékenyen reagálj rá azonnal. Mert például ha zavar téged, amit teszel, és folyamatosan zavar, mert a lelkiismeretedben ott belülről emészt, akkor hagyd abba, amit teszel! A lelkiismereted megnyugszik. Vagy amikor Isten kér téged valamire, hogy tegyél valamit. Hogy tegyél meg Neki valamit, de te nem teszed meg. Nem teszed meg, és húzod, és halasztod, és húzod, és halasztod, és a lelkiismereted onnan belülről emészt. Tudom, hogy el lehet azt nyomni, de én kívánom, hogy igen érzékenyek legyetek erre! Ha tudod, hogy valamit tenned kellene, de még sem tetted meg, akkor tedd meg, és a lelkiismereted tiszta lesz! Mert megtetted azt, amit Isten mondott, és kért tőled. Így kerülsz abba a pozícióba, abba a helyzetbe, hogy a hited működőképes lesz. Mert a szíved vádol téged, hogy nincs bizodalma Istenhez.

A hit egy bizodalom. Ha nincs bizodalma, ha úgy mész oda az Úr trónja elé, mint ahogy a mi kutyánk időnként, amikor tudja, hogy rosszat tett, behúzza fülét, farkát, és úgy oson. Nincs bizodalma a kutyának felém, hogy én most megcirógatom a füle tövét, és jó szavakat mondok majd neki, mert tudja, hogy valamit nem jól csinált. Van benne egy bizonyos fajta vád. Bizonyára ez az asszony, akit odavittek Jézus elé, ő is szégyellte magát, vádolta magát, vádolták őt nagyon sokan, és Jézus megkérdezte tőle, hogy hol vannak a te vádlóid? Azok az emberek, akik nem kövezték őt meg, mind a lelkiismerettől vádoltatva mentek el, olvastuk az Igében. Kérdezte az Úr Jézus az asszonyt, hogy hol vannak a te vádlóid? Sehol, ezt mondta. Ki vádolna engem?

Ezt tette Jézus veled. Amikor megérted azt, hogy Isten mennyire szeret téged, az Ő kegyelme milyen nagy a te irányodban, akkor az arra indít, arra motivál, felszabadít téged arra, hogy elmenj, és többé azt a dolgot ne tedd. Ámen! Mint ahogy az asszonynak is ezt mondta Jézus: Menj, és többé nem vétkezzél! Aki a világosságban jár – mondta Jézus pár perccel később –, az nem járhat, nem képes arra, hogy a sötétségben járjon. Egyet lapozunk.

2TIMÓTHEUS 2,19–21.

19. Mindazáltal megáll az Istennek erős fundamentuma, melynek pecsétje ez: Ismeri az Úr az övéit, és: Álljon el a hamisságtól mindenki, aki Krisztus nevét vallja.

Egyet tudsz ezzel érteni?

20. Egy nagy házban pedig nemcsak arany és ezüst edények vannak, hanem fából és cserépből valók is; és azok közül némelyek tisztességre, némelyek pedig gyalázatra valók.

21. Ha tehát valaki magát ezektől tisztán tartja, tisztességre való edény lesz, megszentelt, és hasznos a gazdának, minden jó cselekedetre alkalmas.

Ha tehát valaki, mondja az Ige, azaz te, ezektől tisztán tartod magad, mondja itt. Értsd meg! Szeretném, ha világosan megértenéd, hogy tökéletes lelkiismereted nem a tökéletes cselekedeteid miatt lehet, hanem a tökéletes véráldozat miatt. Halleluja!

Nem a te jóságod, nem a te engedelmisséged, nem a te jó cselekedeteid miatt. Ugyanakkor nem juthatsz sikerre, hogyha helytelenek az indítékaid. Nem juthatsz sikerre, ha helytelenek a céljaid. Ez ott legbelül van. Ez nem egy külső dolog. Csak Isten Igéje képes ezt megítélni. Olvassuk megint a Zsidókhöz írt levélben levő Igéket.

ZSIDÓ 4,13. EGYSZERŰ FORDÍTÁS

13. Senki és semmi sem rejtőzhet el Isten tekintete elől! Ő mindent tisztán és világosan lát, tekintete előtt minden és mindenki meztelen. Ő az, akinek egyszer mindannyian számot fogunk adni!

Semmi és senki nem rejtőzhet el Isten elől. Ő mindent tisztán és világosan lát. Minden nyitva van előtte, és Ő az, akinek mind elszámolással tartozunk. Néha azt hiszem, hogy mindannyiunknak időt kellene töltenünk azzal, hogy egy kicsit megismerjük saját magunkat. Kivenni egy nap szabadságot, elvonulni egy kicsit a munkától. Akár elvonulni egy kicsit a családtól, fél napot, egy napot, hogy megismerd magad. Talán elmondhatom, hogy három évvel ezelőtt, húsvétkor jártam Jeruzsálemben. Teljesen egyedül mentem, és nem is tudtam először, hogy miért kell nekem odamennem. Csak volt egy vonzás, egy készítés. Elmentem oda, csináltam egy-két videót, fölkerült a Youtube-ra, sokan láttatok talán. De nem ez volt a fő dolog. Utólag értettem meg, hogy ez egy ilyen önvizsgálati út volt az én számomra. Amikor mindentől és mindenkitől kicsit távol vagyunk. Nem mondom, hogy neked el kell utaznod Jeruzsálembé ezért. Menj be a kamrába, a spájzba, úgyis jön a tavaszi nagytakarítás, és ott is leülhetsz egy székre, vagy egyszerűen a hálószobába. De legyen kikapcsolva a tévé, legyen lenémítva a telefon, és egy kicsit ismerd meg magad!

Segít neked a saját magad megismerésében az, ha például nem eszel egy napig, csak vizet iszol. Megismered azt, hogy mennyire vagy képes arra, hogy a testedet alávetésben tartsd. Képes vagyok bármire az Úrért! Akkor ne egyél egy napig, és ez megmutatja neked azt, hogy a tested uralkodik feletted, vagy te tudsz uralkodni a tested felett! Akkor megismered magad, hogy hol is állsz, hol vagy te valójában? Az Ige világossága mutatja meg Isten tervét számodra személyesen is, a gyülekezet számára is, és azért tűnnek bizonyos emberek csak részben áldottnak, mert részben járnak a világosságban. Így korlátozzák Isten áldásait a saját életükben. Így korlátozott mértékben élvezik az áldásokat. Érted most már, hogy miért nincsenek sokan a teljességben, és az áldások kiteljesedésében? Isten bizonyos mértékig áldhat meg némelyeket.

Javasolom figyelmedbe Kenneth Hagin: Tervek, célok, törekvések című könyvét. Elmúlt egy-másfél hónapban én sokat olvastam, és ezt a mondatot onnan írtam ki: Isten bizonyos mértékig áldhat meg némelyeket. Például ha nem mutatsz hajlandóságot a változásra, akkor nem fogja felfedni Isten az Ő tervét a részletekbe menően. Hajlandó vagy-e arra, hogy megváltozz? Vagy úgy gondolod, hogy amit te csinálsz, teszel, érzel, gondolsz, cselekszel, az minden úgy tökéletes, ahogy van. Nem azt mondom, hogy keresd állandóan a hibát magadban! Szó sincs erről! Nem azt mondom, hogy azonnal kezd el keresni, kutatni azt, hogy hol rontottad el, és az legyen a gondolkodásmódod, hogy te biztos hibáztál valamit. Nem. Ha te jó úton vagy, ha a helyeden vagy, az Igén állsz, akkor állj ott szilárdan! Akkor ne mozdulj! Vallj meg az Igét, legyél kitartó, és állj meg a hitben! Mindent elvégezvén, megálljatok!

Ott az Igében. De néha az emberek elkényelmesednek. Néha az emberek megelégednek helyzetekkel, és elérnek egy bizonyos stagnálási pontra. Amikor nem tudnak ötről a hatra jutni. Egész közösségek is lehetnek így. Eljutnak valameddig, és utána nem képesek a következő szintre lépni, miközben tudjuk mindannyian, hogy Isten előre halad. Ő nem áll meg. Azt nem tudom, hogy lassít-e, de az biztos, hogy folyamatosan megy előre, és a növekedés, a fejlődés, a kiteljesedés Istene Ő. Ezt látjuk a Bibliában, végig. Jézus eljövetele is a mózesi könyvektől kezdve végigvonul az Ószövetségben, Jézus születésével ez kiteljesedik, és Ő még tovább megy, tovább halad, az Ő halálával, feltámadásával beteljesedik. Még ma is tart.

Nekünk is ott a lehetőségünk Isten részéről, hogy menjünk előre, hogy fejlődjünk, hogy növekedjünk. Nem kellene belekényelmesednünk, és nem kellene megelégednünk helyzetekkel. Soha nem kellene abba a helyzetbe kerülnünk, hogy nem vagyunk hajlandóak akár áldozatokat is hozni időnként, vagy erőfeszítéseket tenni. Sem egyénileg, sem mint közösség. Vannak dolgok, amiket meg kell tanulnunk helyesen tenni. Vannak dolgok, amiket másképpen kell majd tenni. Például helyesen kell dicsőíteni, helyesen kell imádni Őt, és akkor a kenetnek egy nagyobb mértéke nyilvánul meg közöttünk. És akkor meg fogjuk látni a Szent Szellem erőteljesebb mozdulásait. Mi, mint gyülekezet, mint közösség akkor vagyunk igazán erősek, és akkor leszünk igazán hatékonyak, és akkor tudjuk Isten munkáját igazán jól végezni, hogyha az ide tartozó hívők, azaz te meg én, egyenként, családonként erősek, megalapozottak és hatékonyak vagyunk. Tehát amit te otthonról hozol, azt ide beadod a közösbe, és sokkal erősebbek leszünk így. Sokkal hatékonyabbak. Ezért úgy gondolom, úgy hiszem, hogy mindannyiunknak megvan a felelősségünk ebben.

Ehhez szükséges az Ige világossága, szükség van arra, hogy eltökéltek legyünk, szükség van erőfeszítésekre, szükség van áldozatokra a részedről is. Egy kiváló lehetőség erre a Daniel Kolenda alkalom. Megkérdezted-e magadtól, hogy neked ebben mi a részed? Nem vádollok téged, ha nem tetted föl ezt a kérdést, csak mondom, hogy annak a mentalitásnak kellene bennünk lennie, hogy én ehhez mit tehetek hozzá? Nem pedig az, hogy: Ó, de jó lesz, elmegyek oda, és milyen jó dolgokat fogok onnan kapni! Ez biztosan így lesz, én hiszem, mind ott leszünk, de mit tudsz te hozzátenni ehhez az alkalomhoz? Hadd ne adjak nektek ötleteket! Vizsgálj meg magad, és ha van ebben valami részed, akkor azt tedd meg! Merd felvállalni azt, hogy rábízd magad Isten Szellemére! Merd felvállalni azt, hogy te ennek a közösségnek aktív részese vagy! Ne legyél megkeseredve semmi és senki miatt!

Hadd mondjak egy egyszerű, személyes példát erre a keserűség dologra. Nemrég történt velem az, hogy szinte egyik napról a másikra a nyelvemmel keserűnek kezdtem érezni az ízeket. Eltelt egy teljes nap, még egy, és még a vizet is keserűnek éreztem. Ha beleharaptam a banánba, keserűnek éreztem. Ettem egy falat kenyeret, keserűnek éreztem. Már ráfanyalodtam a lányom tejsokijára, azt is keserűnek éreztem. Tudod, milyen borzasztó dolog ez? Volt már valakinek ilyen tapasztalata? Egy páran föltették a kezeteiket. Ez egy borzasztó dolog. Bármit vettem a számba, minden keserű volt. A jó kis házi sonkába beleharaptam, és keserű volt. Mondom: Ó, Uram, alig vártam már, hogy megérjen, és az ízeket élvezhessem!

Bármennyire is vékony alkatú vagyok, nem vagyok nagy evő, de szeretem a finom ízeket, és nekem ez borzasztó volt. Aztán egy egyszerű vérvétel, egy laborteszt megmutatta azt, hogy van valami a szervezetemben, amiből kicsit kevesebb van, mint az ideális. Elkezdtem azt pótolni, és mára teljesen helyreállt, ez a keserű íz eltűnt, és a szervezetemben minden tökéletesen, jól működik. Nem hiány volt, csak nem volt a megfelelő szinten egy bizonyos dolog, és miután pótoltam, már érzem az ízeket, és élvezem az ételeket.

Elgondolkoztam ezen már akkor is, amikor benne voltam, meg utána is. Gyakorlatilag azóta minden nap eszembe jut. Sokan vannak így, akik megkeseredtek valamivel kapcsolatban. Bármit teszel eléjük, bármit mondasz, bármilyen kedveset, bármilyen jóságosat, bármilyen igazat, bármilyen szépet, mindent keserűnek fognak érezni, mert belőlük hiányzik valami, ami képessé tenné őket arra, hogy meglássák azt a szépséget, amit te eléjük raksz. Nagyon vigyáznunk kell erre szellemi értelemben!

A testünkre is vigyáznunk kell természetesen. Egyél sok banánt, abban sok kálium van! De a lényege ennek a dolognak a szellemi vonatkozása. Biztos találkoztál már olyan emberekkel, akikhez nem lehetett szólni, mert mindenre volt valami rossz válaszuk. Nem lehetett őket vigasztalni, nem lehetett őket bátorítani, nem lehetett őket felemelni, mert teljesen meg voltak keseredve. Emlékezetembe jön egy evangelizáció. Kálmánnal voltunk ott, nagyon sok évvel ezelőtt, valahol az Alföldön. Ahogy ő szolgált, én beszélgettem a járókelőkkel. Jött egy nagyon idős néni fekete ruhában, és elkezdtem vele beszélgetni. Az Igét igyekeztem neki átadni. De az ő szájából semmi más nem jött ki, mint az, hogy Isten elvette az ő lányát. Teljesen össze volt törve. Teljesen meg volt keseredve. Semmilyen Ige, semmilyen vigasztalás nem volt jó. És az igazság, ami rávilágított arra, hogy nem igaz, hogy az Isten elvette az ő lányát, ez sem volt az ő számára édes. Mindent keserűnek érzett. Van ilyen Ige a Példabeszédekben. Nem tudom pontosan az igehelyet, ezzel nem készültem, de megtaláljátok. Nem szabadna ilyen helyzetbe kerülnünk sohasem! Nem szabadna besavanyodnunk semmi miatt sem! Sohasem! Mert az Úr a trónon ül, és ha nem látjuk a szemeink előtt azt, hogy a helyzetünk változik, Ő attól függetlenül a háttérben dolgozik. Azok a hit-szavak, azok a hit-kijelentések, amiket te kimondasz, abban a pillanatban elkezdnek érted munkálkodni, és érted dolgozni. Azért mondja a Biblia, hogy hitben járj, ne látásban, mert sokáig nem látod, hanem hiszel benne. Azok a szavak, azok az Igék, amiket kimondasz a száddal, azok érted munkálkodnak. Nem ellened, hanem érted! Hinned kell, hogy Isten nem feledkezett meg rólad! Ő ott van, gondot visel rólad, és neki megvan az útja arra, hogy bevégezze azt, amit Ő akar. Keresd azt, hogy neked mi ebben a részed, és azt végezd el! Se többet, se kevesebbet! Azt végezd el! Halleluja!

Tehát szükséges az Ige világossága ahhoz, hogy teljességben járhassunk. Sok minden mellett szükség van a tiszta, jó lelkiismeretre is, és van még egy-két dolog, amire szükség van ahhoz, hogy teljességben élhessünk. És még mi? – merül fel a kérdés benned. Tudnod kell vállalni a felelősséget a tetteidért, többek között. Tudnod kell vállalnia felelősséget a tetteidért, mert mindig könnyebb a másakra fogni. Amikor megnyitod a szíved, és azt mondod, hogy Uram, változtass meg engem! Arra bátorítalak, hogy akkor mondd ezt Istennek, hogyha tényleg hajlandó vagy elfogadni és meglátni azt, amit Ő mutat neked ezután.

Tehát amikor azt mondd, hogy: Uram, változtass meg engem! – akkor lehet, hogy nem fog minden tetszeni, amit megmutat neked. De egy nagyon gyors kimeneteled lehet a pusztaságból, ha engedsz az igazságnak.

Vállalj felelősséget a saját dolgaid miatt, és vállalj felelősséget a hozzáállásod miatt is! Kiírtam a keresztény szótárból a 'felelőség' szó jelentését. Így hangzik: „Úgy maradsz, hogy számíthatnak rád. Megválaszoltatható, elszámoltatható vagy, felelős vagy a saját kötelezettségeidért. Felelős vagy a saját tántumaidért, ajándékaidért, amit Isten beléd helyezett.” Akartad ezt hallani? Isten beléd helyezett dolgokat, és te azért felelősséggel tartozol. Egy felelős ember azt teszi, amit mondott, amit ígért, Isten Igéjével összhangban. Az érett emberek megtartják a szavukat. Az érett emberek vállalják a felelősséget a viselkedésükért. Az érett emberek az Ige szerint rendezik be az életüket. Az igazság az, hogy az erkölcsi kötelezettségemnek, vagy a te erkölcsi kötelezettségednek semmi köze ahhoz, hogy érzed magad, vagy hogyan gondolkozol, vagy mit akarsz. Mert ha én a szavaim embere vagyok, akkor azt teszem, ami helyes, akkor is, ha nem érzem, hogy az nekem annyira nagyon kényelmes, vagy jól esik. Érted ezt? Egy felelős ember, egy felnőtt, érett ember azt teszi, ami helyes, akkor is, ha neki esetleg más elképzelései, gondolatai lennének, vagy úgy érezné, hogy nincs hozzá kedve. Ha én a szavaim embere vagyok, akkor azt teszem, ami a helyes, akkor is, ha nem érzem úgy. A felnőtté váláshoz szükséges ez.

A gyerekeknek nincsen sok felelősségtudatuk és felelősségérzetük. Mi, felnőttek, szülők vállalunk felelősséget az ő tetteikért. Ha a gyereked játszik az utcán, és egy kavicsal betöri a szomszéd autójának a szélvédőjét, akkor ki fogja kifizetni? A szülő, azaz te. Te vállalsz felelősséget a gyermekedért. De ha a te gyermeked már 30 éves, és valami oknál fogva, véletlenül egy kavicsba belerúgva kárt tesz a szomszéd autójában, ki fizeti azt ki? Már ő maga. Mert felnőtt, és tudja vállalni a felelősséget a saját dolgaiért. Tehát nőj fel, mert ez Isten akarata!

Ha kijössz a sodrodból, ha elönt a düh, a méreg és az indulat, akkor ne hibáztass másokat! Ne mondd, hogy ha te nem viselkedtél volna így velem, akkor nem váltottad volna ki belőlem azt, ahogy én beszéltem! Annyira tudunk a másokra mutogatni! Annyira el tudjuk tolni a felelősséget magunktól! De ha ezt teszed, ezt így éled, ez egy akadály a számodra, hogy az áldások teljességében járjál. Vállald! Különb is, ha te nem tudsz uralkodni az indulataidon, akkor abban az esetben ki uralkodik feletted? Ez csak egy kérdés. Nem akarok válaszolni, csak gondolkozz ezen, házi feladat. Ha te nem tudsz uralkodni a saját indulataidon, és indulatos leszel, akkor ki uralkodik feletted? Uralkodik a hústest indulatod, és még esetleg valami, vagy valaki más, akinek teret engedted. Azt hiszem, hogy mindannyiunknak van mit fejlődni ebben. Én nem követek dobálok rátok, nem azért beszélek erről. Azért is kezdtem az alkalmat azzal a történettel, amely tökéletesen bemutatja, hogy Jézus hogyan viszonyul hozzánk. Halleluja! Ő nem vádol téged. A sátán a vádló, és neked meg kell tanulnod ellenállni neki! Mint ahogy ellenállunk a télnek és ennek a hónapnak, a sátán dolgainak is ellene kell állni, és ellene kell állni a vádlásnak! De szembesülj az igazsággal, és ha kell, akkor térjél meg! A Józsué 1-ben ezt olvassuk mindjárt a legelején az első fejezetben. Isten szava ez, azt mondja:

JÓZSUÉ 1,2.

2. Mózes, az én szolgám meghalt; most azért kelj fel, menj át ezen a Jordánon, te és mindez a nép arra a földre, amelyet én adok nékik, az Izrael fiainak.

Tehát Isten úgy kezdi Józsuének, hogy Mózes halott. Fölmerül a kérdés, hogy miért mondja ezt nekik, mikor ők már 30 napja gyászolják Mózeszt? Miért kell felhívni valakinek a figyelmét arra, hogy a vezető meghalt, hogyha már 30 napja gyászolnak, és a gyásznak az idejét betöltötték? Azért, mert az összes zsidó Mózesen függött a mennyei dolgokat illetően. Mózes volt az, aki imádkozott helyettük, aki hitt helyettük, aki megtért helyettük. Ők nem akartak saját magukról gondoskodni. Isten azt mondja, hogy Mózes meghalt. Mostantól kezdve egy új nap van, ébresztő! Kelj fel, vállald a felelősséget, és állj a sarkadra! Számukra ez egy teljes átváltozást jelentett. Igazából nem tudunk élni az ígért földjén addig, amíg valaki más tesz meg dolgokat helyettünk. Jó dolog, nagyon jó dolog, ha imádságot kérsz, nagyon jó dolog, ha Igét kérsz, bátorítást kérsz, segítséget kérsz. Ne értsd félre, mi azért vagyunk egymásnak, hogy egymást segítsük. Tehát ha segítséget kérsz, akkor ne gondold azt, hogy mi nem segítünk, vagy a vezetők nem segítenek, vagy akik előtted példaként állnak, nem fordulhatsz hozzájuk. Fordulhatsz hozzájuk, kérjél is segítséget, de végül át kell menned olyan dolgokon, amik csak Isten és te között zajlanak le. El kell jutnod arra a helyre, amikor neked személyes kapcsolatod van Vele. Ez az a hely, ahol növekszel, és az a hely, ahol éretté válsz. El kell fordulni attól, hogy mindig, minden alkalommal valaki mástól függjél!

Én nem szeretném azt, hogy a gyermekem 40 évesen otthon, teljesen rám szorulva élje az életét. Nincs azzal baj, ha együtt élnek generációk, nem erről beszélek. Csak a ráutaltság. Tehát egy gyereket nevelünk x évig, és utána a gyermeknek fel kell nőni, és a saját lábára kell állni! Az, hogy most egy házon belül vagytok, vagy nem, nem erről van szó! Talpra kell állni az embernek, és ez szellemi felébredést jelent a lustaságból. Ne legyél közömbös, és ne halogass dolgokat, mert ha halogatod az engedelmisséget, akkor hiába van jó szándékod! Hiába van jó motiváció, vagy jó szándék, jó akarat benned, hogy te azt meg akarod tenni, ha végül mégsem teszed meg, csak halogatod. Halogatod, hogy majd. Igen, Uram, majd megteszem. Majd megteszem.

Kelj fel, és tedd meg, amit az Úr mondott neked! Miért halogatod? Erre a halogatásra van egy nagyon-nagyon jó történet az Aggeus próféta könyvében.

AGGEUS 1,2–7.

2. Így szól a Seregeknek Ura, mondván: Ezt mondja e nép: Nem jött még el az idő, az Úr háza építésének ideje!

Mondja ezt a nép, pedig Isten elrendelte a templom építését már 18 évvel korábban. Elrendelte Isten nekik, hogy építsenek templomot, de ők már 18 éve azt mondogatják, hogy ennek még nincs itt az ideje. Most csak felmerült bennem, és tényleg nem a sarokba akarlak szorítani, Isten látja a szívemet, és imádkoztam, hogy senki ne értse ezt félre. De a kérdés megint ott motoszkál bennem, hogy Isten neked is mondott valamit, hogy tegyél meg, te pedig halogatod, hogy ez most még nem a megfelelő idő?

3. Az Úr pedig így szól Aggeus próféta által, mondván:

4. Ideje-é néktek, hogy ti mennyezetes házakban lakozzatok, holott ez a ház romban áll?

Isten háza romokban áll, de ti csak azt teszitek, amit ti akartok, és nem azt, amit én akarok. Sokan azért vannak pusztaságban, mert nem Isten akaratát cselekszik, hanem a sajátjaikat.

5. Most azért ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti útjaitokat!

6. Sokat vetettetek, de keveset takartok; esztek, de meg nem elégsztek; isztok, de meg nem részegedtek; ruházkodtok, de meg nem melegedtek, a bérlő is lyukas zacskóra bérel.

7. Ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti útjaitokat!

Pedig milyen egyszerűnek tűnik egyébként, nem? Isten mondott valamit 18 éve, hogy tegyék meg, és ők nem tették. Most pedig elégedetlenek az életükkel. Most elégedetlenek. Nincs az az aratás, nincs az a beteljesedés, nincs az a kiteljesedés, nincs az a bőség, ami egyébként meglehetne nekik. Itt olvassuk, hogy sokat vetettetek, de keveset takartok, esztek, de meg nem elégsztek, isztok, de meg nem részegedtek, ruházkodtok, meg nem melegedtek, a bérlő is lyukas zacskóra bérel. Tehát elégedetlenek, nem kapták meg azt a teljességet, amit kellene. Otthon olvasd végig ezt az egész fejezetet. Aggeus próféta könyve igazából két fejezetből áll, nagyon rövid, tanulságos. Jó kimenetű lett végül a dolog. A csattanó itt a végére a második rész 18. és 19. verse.

AGGEUS 2,18–19.

18. Jól gondoljátok hát meg e naptól fogva az elmúltakat is! A kilencedik hónap huszonegyedik napjától, attól a naptól fogva, amelyen letétetett az Úr hajlékának alapja. Jól meggondoljátok!

19. Van-é még mag a csűrben? És bizony, a szőlő, a füge, a gránátalma és az olajfa sem termett! E naptól fogva megáldalak.

Attól a naptól fogva, hogy elkezdtek engedelmeskedni Istennek. Itt Isten nagyon érdekesen kifejti ezt. Tehát egy naptár szerinti dátumot mond nekik. A kilencedik hónap huszonegyedik napjától jól gondold meg ezt a napot, emlékezz erre a napra. Azon a napon, amikor letétetett az Úr hajlékának az alapja, amikor elkezdted engedelmeskedni, amikor odaszántad végre magad annak, amit Isten mondott, amikor elkezdted beteljesíteni azt az elhívást, amit Ő neked szánt, attól a naptól fogva megáldalak. Halleluja! Attól a naptól fogva megáldalak. Ábrahám áldása a miénk, és azt birtokba vesszük! Ámen. Attól a naptól fogva megáldalak.

Itt ők még nem látták a beteljesedést, de Isten kijelentette felettük. Elkezdted engedelmeskedni, a teljességet fogod most meglátni. Eddig is megáldottalak, eddig is szerettelek, eddig is kaptál valamennyit. Sokat vetettél, nem a teljességet arattad, de nem haltál éhen. De most, hogy odaszántad magad, most, hogy elhárult minden akadály, most aztán a teljességet csak győzzed befogadni! Halleluja! Így akarunk Isten állni mindannyian, ugye? Ámen. Dicsőség Istennek! Köszönöm, hogy meghallgattatok!

Sandersné dr. Kovács Erzsébet:

Azt hangsúlyoztuk az elején is, hogy az Ige az, ami a tapsot kapja. Tehát nem magunknak vesszük a tapsot. Ha az Ige kiigazít minket, akkor végtelenül hálás a szívünk érte. Tanítja az Ige, hogy helyeztéltek első helyre Isten királyságát, és az Ő igazságát, és mindezek megadatnak nektek. Úgyhogy összefoglalva a második részt, erről szólt, hogy tényleg az Úr dolgait kell első helyre tenni az életünkben, és akkor olyan bőséges áldásokban járunk, amiről nem is álmodtunk, mert Istennek az az akarata, hogy megáldjon minket. A szívünk szerint mondtam nektek, hogy a Kolenda alkalomra is úgy készüljétek – hozta Attila is példának –, ahogy Ő mutatja, és amit Ő mond, azt engedelmesen cselekedjétek meg! Ne fogjátok vissza magatokat, mert a saját áldásaitoktól fosztjátok meg így magatokat. Istennek valóban az az akarata, hogy Ábrahám minden áldásában járhattok a Krisztus Jézusban. Ő ezt odaadta nektek, ez a tietek, ez a mi örökségünk az Úr Jézus Krisztusban.

Azt hisszük néha, ha valamit magunknak megtartunk, akkor több marad nekünk, és jobban járunk. De Isten országa másképp működik. Isten országa úgy működik, ha elkezdünk adni abból, amink van, akkor még többünk lesz a végén. Mert az kikel, ha elvetjük, és elkezd növekedni. Ezt nagyon sokan ismerjük már. Most megáldunk mindenkit, aki ereje felett eddig adakozott. Mert ti hatalmas adakozók vagytok ebben az egyházban, nemcsak tizedfizetők, hanem afölött adakozók vagytok, és arattatok is, és aratni is fogtok. Bőséggel fogtok aratni! Ha el vagytok szánva arra, és Isten szól hozzátok, hogy növeljétek, akkor még inkább megethetitek, és még inkább áldás fog rátok jönni. Érdemes ezen elgondolkodni! Bemenni abba a belső szobába, és elimádkozni, hogy a helyemen vagyok-e? Hogyan tudok hozzájárulni a királyság épüléséhez? Hogyan tudok adni még Neked? Ez egy nagyon fontos része a keresztyén életünknek. Nem az Úr fogja vissza az áldásokat tőlünk, abban biztosak lehetünk.

A gondolat első fele nagyon fontos volt, hogy ne kárhoztassátok magatokat semmivel, mert Jézus ennek a házasságtörő asszonynak is odaadta azt az ajándékot, hogy nem kárhoztatlak téged. Amikor ezt megérezzük, hogy az Úr nem kárhoztat minket, ha elvétjük, vagy olyat teszünk, ami nem az Ő szíve szerint való, ha az Ő akarata ellen cselekszünk, akkor az első dolog, amit odaad nekünk, amikor hozzá szaladunk, ahogy a házasságtörő asszony is odaszaladt Jézus elé, hogy: Többé nem kárhoztatlak téged! Hol vannak a te kárhoztatóid? Én sem kárhoztatlak téged! Amikor ezt az ajándékot megkapta, akkor volt képes arra, hogy többé azt a bűnt el ne kövesse. Mert amíg kárhoztatásban van a szíve, addig ez a kárhoztatás újra és újra visszahajtja őt oda, hogy ezt megcselekedje. Amíg az jár a fejünkben, hogy mit ne cselekedjünk meg, az előbb-utóbb rávisz minket arra, hogy azt megtegyük. Úgyhogy igen-igen fontos dolog, hogy Jézus ezt odaadja nekünk. Többé nem kárhoztatlak téged! Nincsen azoknak kárhoztatásuk, akik Krisztus Jézusban vannak. Ugye írja ezt a Római levél 8. fejezete? Úgyhogy próbáljuk magunkat felmenteni, miután az Úrhoz mentünk, és megláttuk, hogy mik azok a területek, ahol magunkat ki kell igazítani. Tudjuk meg, hogy nem vagyunk kárhoztatás alatt! Ez tesz minket olyan szabaddá, hogy tudjunk járni az áldásokban, amik a számunkra ki vannak fizetve. Előre ki vannak fizetve ezek az áldások. Ezek a mieink. Jézus hatalmas árat fizetett érte, hogy mi örökösársak lehessünk, hogy az örökségben járassunk. De ehhez tudnunk kell, hogy nincsen kárhoztatásunk.

Amíg szólt a prédikáció, az Úr egy Igét adott nekem, hogy olvassam fel nektek, hogy soha, semmiképpen ne engedjétek meg azt, hogy a múltban elkövetett hibáitok titeket rabságban tartsanak, hanem Jézusnak ezek a szavai legyenek ott: Én sem kárhoztalak téged, szabad vagy! Menj, és éld azt az életet, amit én szántam neked, és te azt megtaláltad! Legyél abban kiteljesedve, és soha, de soha ne menj vissza a múltba!

Mert az ördög szeret minket visszavinni, hogy azon tépelődjünk, mit tettünk, és mit nem lett volna szabad tennünk, és annak most mik a következményei. Miközben ezen gondolkodunk, még lejjebb és lejjebb kerülünk, és elfojtjuk a hitünket, amellyel ki tudnánk jönni a helyzetekből.

Egy nagyon fontos igeverssével szeretném lezárni ezt a mai üzenetet, ami sok gondolatot adott nekünk. Ezekben a gondolatokban el tudunk mélyülni, és előbbre vagyunk, hogyha Isten Igéjét befogadjuk engedelmességgel. A múlt dolgaira, a múltban levő tévedéseinkre ne engedjük a figyelmünket, tudd meg, hogy a holnap jobb lesz! A holnap nagyobb dicsőséggel jön, mert hitről hitre növekszünk, dicsőségről dicsőségre növekszünk. Az Úrnak a Szelleme ad nekünk még hozzá. Még gyűjtök őhozza – azt mondja. Még gyűjtök az ő elveszettjeihez, és még gyűjtök. Dicsőségről dicsőségre, az Ő képére elváltozunk. Tehát semmiképpen ne a múlton rágódjunk! Erre adott rávilágítást a héten nekem, miközben olvastam a Róma 8-at. Tehát elolvasom nektek, hogy mit tanít Pál apostol Isten szerelméről. Minden, ami az életünkben jelen van, az Isten szerelme által van jelen, azt tudjátok meg. Isten szerelme az, ami ezt megcselekszi, elvégzi.

RÓMA 8,37–39.

37. De mindezekben több, mint győztesek vagyunk Őáltala, aki minket szeretett,

38. Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők,

39. Sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Ez a hosszú felsorolás gyönyörű, és minden egyes része tanulsággal szolgál valakinek, aki éppen azon a területen harcolja a hitnek a harcát. Megfigyeltétek-e a felsorolásban, hogy a jelenvalókról és a következőkről beszél? A múltat nem említi. Vajon miért nem sorolja fel a múltat is? Azt, hogy a múlt dolgai nem tarthatnak minket vissza Isten szerelmétől? Vajon miért nem? Megtehetné, mert ahogy a jelenvalókat és a bekövetkezőket felsorolja, hogy amik most vannak, és amik majd jönnek, a múlt dolgait miért nem sorolja? Azért, mert akik Krisztusban vannak, azokban újjá lett minden. Újjá lett minden! Nincs múlt! El van törölve! Hogyha odamész a szent trón elé az újjászületésed után, és azokat elkövetted, amelyeket a házasságtörő asszony, vagy bármi mást elkövettél, akkor a Zsidó levél 10. fejezetében találhatod a választ. Legyen mindig a szíveden, és soha ne engedd meg a kárhoztatást, hogy a hited fel tudjon szabadulni, és tudjon dolgozni, és a múlt dolgaitól teljesen szabad tudjál lenni, bármit tettél, bármit vétettél! Nem sorolja fel Pál a múltat azok között a dolgok között,

amelyek visszatartanak minket az Úr szerelmétől. A jelenvalókat és a következőket sorolja. A múlt dolgait teljességgel el kell engedni! Ez az egyik legnagyobb játszótér az ördögnek, amikor a múltra mutogat. Úgyhogy ez csak egy gondolat, amit hozzá szerettem volna fűzni, és hallgassátok meg a Zsidó levél 10. fejezetében, hogy a 19–20. versek mit mondanak.

ZSIDÓ 10,19–22.

19. Mivelhogy azért atyámfiaink bizodalomunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által,

Aki Jézus vérét elfogadta magára nézve, az a Szentek Szentjébe bizodalommal mehet be. Nagy bizodalommal, nagy hittel. Az Úr fogadja őt. A kegyelem trónján van a szent vér. A szent vér a világ minden bűnéért volt engesztelő áldozat, ezért bemehetünk oda, mert meghívásunk van. Azon az úton kell bemennünk, amelyet Ő szentelt nekünk. Vagyis egy út van nekünk szentelve, egy új, egy élő út van nekünk szentelve, ahova mennünk kell. Ahova be kell mennünk Isten elé, a kárpit, azaz az Ő teste által.

20. Azon az úton, amelyet Ő szentelt nekünk új és élő út gyanánt, a kárpit, azaz az Ő teste által,

Vagyis a teste, ahogy Ő elszenvedte a kereszthalált, ahogy az a kárpit kettéhasadt a tetejétől az aljáig, úgy nyílt meg nekünk a Szentek Szentje, ez a szentély, ahova bemehetünk, ahova meghívást kaptunk.

21. És mivel nagy főpapunk van az Isten háza felett,

Ő lett a főpapunk Isten háza felett, aki magasan felette áthatolt az egeken, és az egek minden erején, a második ég minden erején, vagyis teljes uralmat vett az ellenség minden ereje felett. Nagy főpapunk van! Hatalmas főpapunk van az Isten háza felett, és te az Isten házában népe vagy!

22. Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint akiknek szívük megtisztult a rossz lelkiismerettől a vérrel való meghintés által, és testük meg van mosva tiszta vízzel;

Itt kijelenti, hogy ne legyen kárhoztatás benned, legyen szabad a szíved minden kárhoztatástól! Igaz szívvel járulj oda, teljesen igaz szívvel! Az igaz szívet szereti Isten. A hitnek teljességével, mert akkor tud a hited teljessége működni. Vagyis a kárhoztatástól legyél szabad, Jézus nem kárhoztat téged, ezért te se kárhoztasd saját magadat! Benne volt az Igék között az, hogy ha Isten nem kárhoztat minket, akkor mi kik vagyunk, hogy magunkat kárhoztatnánk? Isten nagyobb a mi szívünkénél. Ugye, hogy ezt is írja? Gondolkodjatok el ezen, mert nagyon fontos, hogy szabadon éljünk a kárhoztatásoktól! Kiigazítva az életünket, és nem visszaélve Isten kegyelmével, hanem élve Isten kegyelmével. Ez óriási különbség! Élni Isten kegyelmével, és nem visszaélni Isten kegyelmével, azt gondolva, hogy Isten kegyelme által mindent megtehetünk. A szívünk tábláira törvények lettek írva. Az Ő szeretetének törvényei, és azok szerint kell járnunk, és be kell tartanunk.

Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint akiknek szívük – figyelj most nagyon – megtisztult a rossz lelkiismerettől. Akkor beszélhetünk rossz lelkiismeretről? Nem.

Ha megtisztult a szívünk, bementünk oda a szent vér által, akkor a rossz lelkiismeretről nem beszélhetünk, ha egyszer le van írva. A mi szívünk megtisztult a rossz lelkiismerettől. És hogyan tisztult meg a szívünk a rossz lelkiismerettől? Ezt azért mondom neked, hogy ne kárhoztasd magad, és soha ne engedd magad bevinni ebbe az utcába! Hogyan tisztult meg a rossz lelkiismerettől? A vérrel való meghintés által. Úgyhogy kezd el magasztalni a szent vért, ami kifolyt érted! Ahogy magasztalod a szent vért, és ahogy a szent véráldozatot felemeled, és megköszönöd Istennek, hogy elvégezte érted, úgy tisztul meg a rossz lelkiismereted. Ha valamiben is kárhoztatnád magad, úgy tisztul meg a rossz lelkiismereted a vérrel való meghintés által. Vagyis a vérrel való meghintésről el ne felejtkezz, az el lett végezve, és te meg lettél hintve evvel a szent vérrel!

És testük – most jön az, ha testi tünetekkel küszködsz, merthogy a lelkiismereted megtisztult a szent vér által – meg van mosva. Tudod, hogyan történt ez? Nem szappannal, nem habfürdővel, nem tusfürdővel, hanem a testük meg van mosva tiszta vízzel, ami az Ige élő fürdője. Az élő Igének a fürdője – olvasd el, az Efézusban az Ige fürdőjét tanítja. A tested, amikor az Igét hiszed és vallod, egy fürdőt vesz Isten Igéjéből. Egyszerűen megtisztulsz. Ti már tiszták vagytok azon beszédek által – mondja Jézus –, amelyeket szoltam néktek. Hallgatod-e az Igét? Engeded-e, hogy a szívedhez szóljon? Akkor te már tiszta vagy. Akkor te már tiszta vagy a kárhoztatástól, akkor megtisztultál. Hiszed-e ezt? Hiszed-e azt, ami ide le van írva? Ha igen, emeld fel a kezedet, és dicsérjük Istent! Dicsérjük a szent vér meghintéséért, ami megtisztította a rossz lelkiismeretünket.

Merthogy a lelkiismeretünk rossz, amikor bűnt követünk el, ezt Ádám óta tudjuk. Ádám elkövette a bűnt Évával együtt, és elrejtőztek Isten elől. Fügefalevelekkel takargatták magukat körbe. Honnan tudták meg, hogy mezítelenek, hiszen előtte is azok voltak? Isten azt kérdezte tőlük: Honnan tudjátok, ki mondta ezt nektek, hogy mezítelenek vagytok? Tehát ők valakitől hallották ezt. A hit hallásból van, és a bűntudat is hallásból van. Hallod, hogy mit nem szabad tenned, és azáltal bűntudatod lesz. Ádám óta, akinek a lelkiismerete teher alatt van, az menekül Istentől, elrejtőzködik Istentől. Azért mondja azt Isten, hogy járuljatok oda, mert van egy ilyen élő út. Egy élő út van, egy új út van, amit Ő szentelt nektek. Az Ő teste által szentelte, a kárpit által szentelte. Menjetek oda be, és ott tisztuljatok meg a szent vér meghintése által! Fogadjátok el ezt a szent vért magatokra nézve, és valljátok meg naponta, hogy megtisztult a gonosz lelkiismeretem a szent vér meghintése által! Többé nem gonosz, hanem tiszta a lelkiismeretem Isten előtt. Bemehetek oda. A testem pedig meg van mosva tiszta vízzel. Ha a testünk meg van mosva tiszta vízzel, akkor onnan a betegségek, a tünetek, és mindaz, ami nem odavaló, eltávozott. Ha Isten mos meg téged, akkor szabad vagy, és tiszta vagy. Minden e világi dologtól szabad vagy. Tudsz dicsőségben élni. Tudsz ragyogásban élni. Ámen.

Az a dolgunk, hogy ezt a dicsőséget meglássa a világ. Ezen dolgozunk. Ahányan itt, a prédikátori széken vagyunk, és hirdetjük az Igét, ezen dolgozunk, hogy a ti lelkiismeretetek tiszta legyen Isten előtt, hogy a hitetek élő lehessen, bemehesetek oda, és bátran kérhessetek. Változunk el dicsőségről dicsőségre, az Ő képére és hasonlatosságára! Ámen.

**A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.*

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.